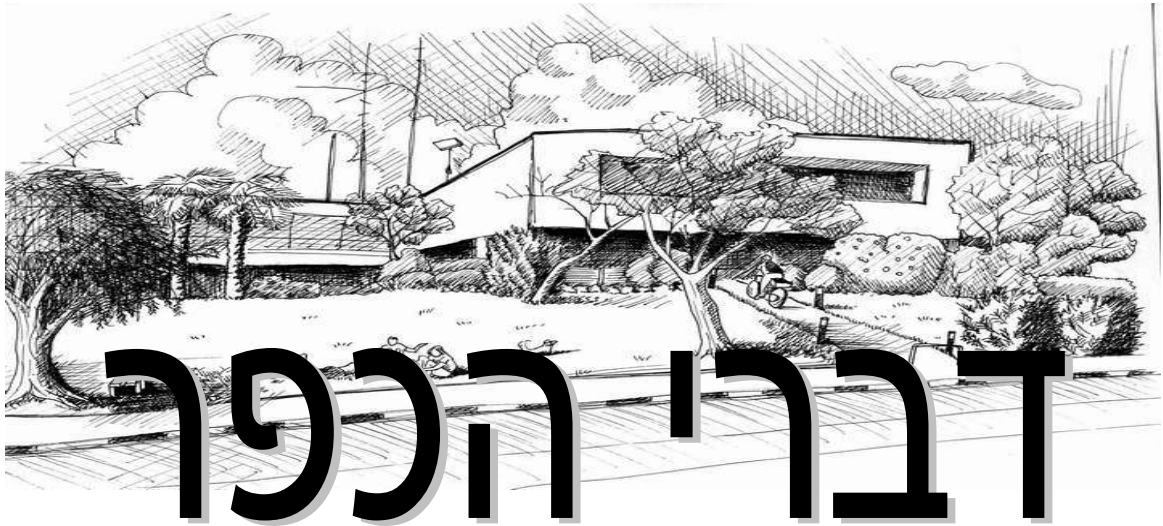

צער אינו משאיר סימנים

ביצוע: רונית רולנד

מילים: נתן זך

לחן: רונית רולנד

צער אינו משאיר סימנים
זה לא נכון מה שאומרים

עצב אינו בא כך סתם
זה לא נכון מה שאומרים

אדם אינו חי לעולם
זה לא נכון מה שאומרים

גיליון מס' 2081 * י'ב בטבת תשס"ח * 21 בדצמבר 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

בית כפר הנשיא
אבל
על פטירתו של חברנו

ג'ק בן-נתן
ז"ל

ומשתתפים בצערם של
ריבה, הדסה, ומורדי
וכל בני המשפחה

שלא תדעו עוד צער

אבא

בשבוע השני של מלחמת לבנון השנייה, בין אזעקה לאזעקה יצא אבי החוצה לגינתו האהובה להשקות את צמחיו וקָרס בין השיחים בעקבות אירוע מוחי ששיתק את אבריו, אך לא את מוחו. כשהגעתי טוטסי אמרה לי – "בואי נרים אותו וניקח אותו לבית".
אבא שאל: "מה קרה?" אז עניתי לו: "יכול להיות שהיה לך Stroke, תקף נראה מה אתך."
ואז אמר לי וחזר ואמר לנו כל הזמן: "תשאירי אותי בגינה, אני מעדיף לסיים את חיי על האדמה In my own garden."

זהו, פה מתחיל ומסתיים היום הסיפור של אבא.
חלפו ועברו מן העולם ימי תהילתו של בן אדם דעתן, עקשן, אינטליגנט, אינטלקטואל, ברוך כשרונות, יצירתי ובעל חוש הומור מטורף, בעל ראייה עצומה לחיים ולא לכוהול שלא רואה ולא סופר אף אחד ממטר, להוציא את אשתו האהובה.
מאז יולי 2006 שרדנו בקושי את הטיפול בו כשהוא מוציא עלינו והסובבים אותו את כל תסכוליו ומר ייאושו על שנהיה אדם נטול עצמאות, שאינו בר החלטה יותר בנוגע לחייו שלו. סבל וייסורים והרבה דמעות ורוגז היו מנת חלקו וחלקנו. לא כל-כך הבינו אותנו בתחילה שהרי ביקשנו לתת לו למות בזמנו שלו ובקיבוצו שכל כך אהב. התחייבנו לו ולמרבה המזל קיבלנו בסוף את מבוקשינו ומבוקשו – אבא נפטר ברכות במיטה חמה ויחס אוהב בבית-יונתן.
אבא התעקש לא לחיות כנכה ושנזכור שאת 80 השנים האחרונות שלו, שהיו לדבריו מספקות ונפלאות לא היה רוצה להחליף בכלום.
אז כך ניפרד ממנו, בטוב ובאנחת רווחה שנגאל מייסוריו והגיע לשקט ולשלוו עולמים.
אבא אהב את אמא כל-כך וחשב שהיא מתת אלוהים למרות שלא האמין באלוהים. אבי היה אגנוסטי בכל רמח אבריו, הוא טען שיש כוח ויש גורל, אבל לא אלוהים, שלפי הדת הרווחת הוא טוב ודגול שבמרומים.
אבא לא כל-כך ידע מה לעשות עם מורדי ואיתי בצעירותינו, שהרי היינו מזרעים שונים ואופיינו נרכש ממישהו לא ידוע, כך שלמרות כוונותיו הטובות לא הצליח לעכל אותנו כמו שצריך.
כשנהיה סבא הוא היה סבא מופלא, גאה, אוהב ומעריך את נכדו ונכדותיו, ואכן זה היה פיצוי מושלם עבורנו.
תודה לכל מטפליו בזמנים האלו, תודה לכל מי שאהב אותנו בתקופה שהיה קשה לאהוב – במיוחד אותי.
סליחה מאבא נבקש אם לא הבנו אותו.
ותודה לכולכם שבאתם לחלוק לו כבוד אחרון –
אבא היה אומר לכם עכשיו – אני מת – מה זה חשוב - Forget it!
אבל אמא ואני אסירות תודה שבאתם לנחם.

הדסה.

על העושר ועל האושר.

מוקדש בצער לזכרו של ג'ק בן-נתן.

לראשונה פגשתי את ג'אק ז"ל לפני 65 שנים בצפון לונדון בקן של הבונים. בחור שקט ועדין, הוא היה נוהג בטנדר אפור, ועבד על מנת לתמוך כלכלית במשפחתו. אף פעם לא הביא את מכוניתו לקן התנועה. באותן השנים, לקראת סוף המלחמה לאף אחד מחברי הבונים בצפון לא היתה מכונית והטנדר שלו היה עושה רושם רב, אולם הוא שמר על הפרדה ברורה בין עבודתו ובין התנועה.

היה לו לג'ק כושר ריכוז והקשבה יוצא מן הכלל, ובכל זאת הוא לא נהג להתווכח או לדבר בפגישות. אני זוכר שהוא שאל את אקי כהן ז"ל באמצע איזה סיפור: "האם בשיחתך הקודמת לא אמרת בדיוק את ההיפך?" אקי מייד התנצל- ג'אק הקשיב ואכן זכר נכון.

קן הצפון היה ידוע בגין חיבתם של החברה לסרטים טובים וגם הרבינו לבקר בבית קולנוע בשם "סטודיו 1" באזור הבידור של לונדון. ג'אק לא החמיץ אף הקרנה.

אחרי שעברתי ללידס ולמנצ'סטר עברה שמועה שג'אק יצא להכשרה ופיתח קשרים מיוחדים עם איזו רפתנית נחמדה. הבינותי שזה דבר מה רציני, כי ג'ק בעבר לא נטה לפלרטט.

כאן בקיבוץ, ג'אק מימש את חזונו של הרצל וא.ד. גורדון. הוא עבר את המטאמורפזה מיהודי גלותי ליהודי שורשי. "אושרו של אדם זה בלעשות עבודתו האמיתית" {מרכוס אורליאוס}.

ג'אק בחר להיות נגר והגיע להתמקצעות ברמה גבוהה. הוא גם היה לבעל משפחה מאושר ועשה סביב ביתו גינה מאוד מיוחדת. העיסוק בגינון בשעות הפנאי הפך לחיבה גדולה ולתחביב אישי ובמשך הזמן הוא הרחיב את שדה פעולתו לכל הסביבה הקרובה.

כבר הזכרנו קודם את עניינו הרציני בסרטים טובים, בקיבוץ (בשנות הבראשית) היה ג'אק אחראי על הקרנת הסרט השבועי. הוא תמיד היה קפדן ודייקן. חברינו הוותיקים בוודאי עוד זוכרים איך חרג מדייקנותו רק בהקרנות הסרטים, כשהוא בעקשנות רבה סירב להתחיל בהקרנה, עד - שריבה זוגתו הנאמנה היתה מגיעה ומתישבת במקומה הקבוע.

הייתה גם תקופה בה הקדיש ג'אק מזמנו למוסיקה סטריאופונית. אולי בגין התורשה שעברה אליו, מימיו בוואלס מדינת לידתו. אני עבדתי במלחמה זמן מה ביערות בוואלס. תנאי התחבורה היו מסובכים והיו פקקי תנועה אפילו ברכבת. הרבה פעמים הרכבת הפסיקה לנסוע באמצע הדרך. הנוסעים לא צעקו בתלונה על העצירות הרבות. בקרון אחד התחילו לשיר שירים בוולשית ותוך דקות השירה המלבבת התפשטה בכל קרונות הרכבת כולה. זאת הייתה חוויה כה מיוחדת שעד היום אני זוכר אותה בהנאה.

לג'אק היה עוד תחביב כמעט בסתר: קבוצת כדורגל לא ידועה בשם; "הציפורים הכחולות". - קרדיף סיטי.

קראתי לנושא דבריי בשם "על עושר ועל אושר", משום שרציתי להדגיש את הכוחות בהם נתברך ג'אק, ואת המספר הרב של תחביבים שבהם הוא ניחן ובהם הוא מצא את סיפוקו, ומעל הכל את אושרו המשפחתי. כל אדם חייב לדעת איך לחיות עם עצמו ועם כישוריו ובמיוחד-עם זולתו! ג'אק ידע.

אמנם רק בחצי פה אבל בכל זאת אומר, שכל כך הצטערתי שנמנע ממך ג'אק להיות נוכח בהלוויה של עצמך: לשמוע את הדברים הטובים של הדסה עליך, ולראות את המספר הרב של אבלים מכל השכבות, אשר באו להתאבל יחד עם משפחתך האוהבת והטובה.

ו"רק המוות הוא הריפוי הבטוח היחידי לכל חולי". {תומס בראון}

אדם בן-חנוך

פירורי שלהי 2007

שנת 2007 הולכת ומתקרבת לספרי ההיסטוריה. עוד שבועיים היא "תחזיר ציוד" כמו שאומרים החברה, ותמלא עוד כמה יומני סיכום של עיתונאים טרחנים משהו, שיתאמצו להזכיר לנו מאורעות מהשנה החולפת, שאת רובם המכריע אנו מעדיפים לשכוח ו/או לחשוב שלא באמת קרו.

גם אצלנו אותות סוף השנה כבר מורגשים, בענפים השונים נערכים לספירות המלאי, בהנהלות השונות עובדים על סיכומים של השנה שחלפה ועל התוכניות לשנה החדשה. ולנו כמעט כמו תמיד נותר לקוות לטוב.

בתחילת השבוע ליוונו בדרכו האחרונה את חברנו **ג'ק (נורטון) בן נתן ז"ל**. למרות שהיה חולה בתקופה האחרונה, הפרידה הסופית תמיד קשה ועצובה, בודאי **לריבה** שצעדה לצידו עשרות בשנים, **להדסה, יואב, מורדי** ובני משפחותיהם. מי ייתן ולא תדעו עוד צער. שנים רבות היה **ג'ק** שם נרדף לנגריה, וכמעט בכל בית בכפר הנשיא יש איזה אביזר ריהוט: שולחן, ארון, מיטה, מדף, מעשה ידיו של **ג'ק**. כדאי לחשוב (לדעתי) במסגרת אירועי שנות ה-60 לקיבוץ, להקדיש פינה מתחלפת לפועלם ולזכרם של חברים וותיקים שחיו עשרות שנים בכפר הנשיא. מי מוכן להרים את הכפפה???

החזאים שוב אומרים שהשבוע מגיע החורף האמיתי כדי להישאר, ונקוה שאכן הצדק עימם, ושהדבר יבוא גם לביטוי במד הגשם המצויר ליד תאי הדואר. אגב עד עכשיו נרשמו שם (שושנה אנא עדכני) 132,9 מ"מ. כן ירבו.

בשבת האחרונה החלה באופן רשמי ובשעה טובה שנת בר המצווה של כיתת **"תומר"**. ילדי הכיתה שמעכשיו מצפה להם שנה עמוסה בפעילויות ומשימות הם: **מיטל גלוק, דורון מרום, ניתאי קורן, שחק מלינה, שירה שטיינר, וטל אלייב**. משימת הפתיחה של ה"תומרים" – שהפכה כבר מסורת בשנים האחרונות – כללה כתב חידה שפתירתו הובילה את החברה בשבילי המשק לאתרים שונים, שם פגשו חברים וותיקים שהאירו בפניהם נקודות וסיפורים מהעבר הרחוק יותר והרחוק פחות. לדוגמא: כתב החידה שלח את החברה לגלות היכן היו שירותי ה"בול פגיעה" הראשונים במשק, (נו נראה מי זוכר???) **צילה בן רשף** זכרה גם זכרה ושיתפה את החברה ב"חוויות" מהאתר ומהתקופה. משם הוביל כתב החידה למקלחת הציבורית שם סיפר להם **אלק קולינס** בסגנונו הייחודי – סיפורי הצצות... – שובבים שכאלה. **מעין פלמה** סיפרה להם על ימי הלינה המשותפת, זוכרים שהיה דבר כזה???. וכמובן אי אפשר בלי המפגש בארכיון עם **יצחק עדר** סיפוריו ויומניו. הרי ידוע לכול שבלי לדעת על העבר אין עתיד!!!

מסורת נוספת שפגשו החוגגים היא ארוחת הפתעה שהכינו ההורים הנרגשים. אין ספק ששנת בר המצווה אינה השנה המתאימה לפתוח בדיאטה. נקווה לשמוע עידכונים במהלך השנה על הפעילויות. מכיוון שבאופן די נדיר, אין לנו

באופן אישי ילד בר מצווה השנה, אחריות הדיווח היא על כתפיכם, ראו זאת כעוד משימה בשרשרת. אנחנו מצידנו נשמח לשמוע ולדווח הלאה. בטעות מצערת נשמט שמה של **דיאן ניימרק** מרשימת הקרדיטים של מסיבת החנוכה ב"מפגש" ואנו שמחים לתקן את הטעון תיקון. שוב תודות לכול מי שעוסק ללא לאות לטובת פעילות מגוונת ומהנה של באי "המפגש".

חג החנוכה כבר מאחורינו, מפיקי הפסטיבלים למיניהם, כבר צוחקים כל הדרך לבנק – מי יותר ומי פחות – שביתת המורים הגדולה הסתיימה בתרועות ניצחון (עוד ניצחון כזה ואבדנו) הילדים חוזרים לספסל הלימודים מי מחופשת החג השגרתית ומי מהחופשה מאונס עקב השביתה. שיהיה לכולם בהצלחה. אנו זקוקים לזה.

לעומת זאת, דווקא אצלנו, **נסגר** לאחר חופשת החג שני התלתונים לתקופת ארגון וציוות מחדש. נקווה שהמלאכה תהיה מהירה ויעילה לטובת כולם. גם פה יתקבל בברכה כל מי שיבוא וירים את הכפפה.

הילדים הבוגרים יותר בני הנעורון כבר נערכים לקראת מסיבת הסילבסטר המסורתית, עם הויכוחים המסורתיים לא פחות על מספר המוזמנים המותר, ואחוז האלכוהול הרצוי, וכיוצא באלה. בכוחות משותפים "עברנו את פרעה" כדברי השיר ו"נעבור גם את זה".

ב"בית בלונד" הולך ונשלם שיפוץ הריצוף תחת עיניהם הבוחנות והמשגיחות של **שבי וציונה מזרחי**, שדואגים ללא הרף לשפר ולשדרג את המקום לטובת החברים ואורחיהם. אנו כמי שנעזרים רבות בשירות הזה ולמען האמת מטרידים אותם לא מעט, מבקשים להודות להם על האפשרות לארח בני משפחה וחברים בצורה הולמת ונעימה. תבואו על הברכה בשמנו ובשם המשתמשים.

במאמץ למצוא עוד "פירורים" נעלמים הגענו ל**אבלין וואלך** אך היא השיבה את פנינו ריקם בטענה שהדבר הכי חדש שיש לה לספר הוא שבעצם "אין כל חדש" וממש לא קורה כלום, ואף צידה אותנו בקושיה לדרך: האם זה טוב או רע ליהודים??? לנו אין ממש תשובה. ולכם?

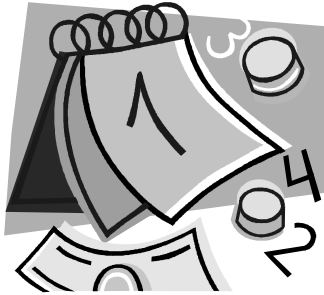
לוח הטיסות הנכנסות עשה השבוע טוב ל**איירין שיין** ויתר בני המשפחה, כאשר **נעם** קפץ לביקור מולדת קצר.

אבל ההפתעה הגיעה מאפריקה כאשר **אבנר מרום** הגיע ללא הודעה מוקדמת והפתיע את הילדים, ובמיוחד את **דורון** שנדהמה לגלות מישהו מוכר מסתובב בחדרה. הפתעה נהדרת לשבת של תחילת אירועי שנת בר המצווה. כמובן שאבנר כבר לא הצליח להתאפק וביקר גם בשטח המוסכים. שיהיו לו ולמשפחה המתגעגעת חופשה ושהייה נעימים.

הפירורים הפעם נכתבו לקולות ההקלטה מההופעה של **אמיר קוסטוריצה** והתזמורת שלו. כיף אמיתי. למי שעוד לא מכיר או שמע, אני ממליץ בכל פה

ולרוץ ולנסות להשיג כרטיס לשתי ההופעות שעוד נותרו בירושלים ובחיפה. לא תצטערו.

וזהו הגיע הזמן לסיים להפעם. כמו תמיד שיעבור לכם הכול ממול. נסו לעשות (לפחות) מעשה טוב אחד ביום, והעולם של כולנו יהיה יותר טוב. הנה גם בוועידה הירוקה בבאלי להצלת העולם מעצמו ובעיקר מאיתנו החליטו שהגיע הזמן, לעשות משהו כדי שיהיה יותר טוב. זה תלוי רק בנו. שבת שלום ושבוע טוב מכל ה"שבט";

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי כרמל רוזנקרנץ
וכמובן גם דניאל

עכשיו בנוגע לפירורים

חברים יקרים אנחנו כותבי הפירורים, אוספים מדי שבוע את החדשות ומשתדלים מאד מאד לא לשכוח שום חדשה, גם טובה גם רעה, לברך את מי שמגיע לו, לספר ולשתף אתכם במה קורה בישובינו הקטן, משבוע לשבוע. קורה לא פעם שאנחנו שוכחים מישהו, או איזה שהוא אירוע, ואז יש אי נעימות. לכן, דבר ראשון קבלו את התנצלותינו הכנה ותאמינו לנו שאנחנו לא עושים זאת ממקום רע, או בכוונה.

דבר שני, בבקשה שתפו אותנו בכל מה שחדש ושאתם רוצים שכולנו נדע. האמינו לנו, לפעמים מאד קשה לנו למצוא חדשות. אז נשמח לשמוע מכם את החדשות שלכם ולצרף לכתבה. דבר אחרון; לכתוב פירורים זוהי "רכילות" מוסכמת ונחמדה, אז מי שמעוניין להצטרף לחוג נשמח לקבלו בזרועות פתוחות.

סוף שבוע חם ונעים שבת של אור אהבה ושלום לכולם

בברכה ארי שטיינר

במזל – טוב

לאפרת אלמן וריק

נולדה בת

איחולים לרוב נחת ושמחה

גם לסבתא שאולה לסבא דויד ומרים

ולכל המשפחה המורחבת.

בית בלונד והקהילה

בעקבות הכתבה של ציונה ושבי ב"דברי" האחרון – ובעקבות קבלת חדר בבית בלונד, שנאלצתי לוותר על שימושו בגלל מצבו הגרוע (בעיקר המקלחת) – ברצוני להגיד כמה מילים בנושא.

בית בלונד משרת את קהילתנו יותר מ-40 שנה ומאות חברים נהנו במשך תקופה זו למקום סביר בהחלט לארח בו את אורחיהם. אך הזמן עושה את שלו וכמו כל בית ישן, גם ב.ב. זקוק לשיפוץ רציני ביותר. הרבה דברים נעשו לשדרג ולהיטיב את המצב: החלפת ציוד, הכנסת טלויזיות, מקררים, מזגנים ועוד, וכל הכבוד לציונה ושבי הסוחבים את העגלה הכבדה הזאת בהתנדבות ובדאגה מתמדת.

נשאלת השאלה – למי שייך המוסד הזה? האם אלה סתם "צימרים" או האם זה נכס חברתי? לא ראיתי באף אחד מדפי "הצגת מטרות ויעדים" של האגפים השונים – אף לא מילה אחד על אחזקת בית בלונד בשנה הבאה או לעתיד הנראה לעין. כמעט לכל דבר שנחוץ בחברתנו נמצא תקציב או מקורות ו/או תוספת תמיכה – ואיפה בית בבלונד? האם זה מוסד ציבורי השייך למנהל ומשק או מוסד חברתי המשרת את כל הקהילה? זה בוודאי לא העסק הפרטי של משפחת מזרחי!

הצעתי היא להעלות את הנושא באחד הישיבות הקרובות של הנהלת הקיבוץ ולצרף גם את ב.ב. לאג'נדה התקציבית – (או לפחות להוריד מן ההכנסות הצנועות את הארנונה!)

בתקווה לאוזן קשבת

אלזה בן-חנוך

עדכון מחיר דלק

ברוך כהן

לחברים שלום,

החל מתאריך 1/1/08
מחיר השימוש ברכב (קטן)
לחבר

יהיה 1.25 ₪ לק"מ.

מחיר השימוש לענפים

יהיה 1.65 ₪ לק"מ.

עדכון המחירים נעשה על רקע
התייקרות הדלק ותשומות אחרות.

המענה הקולי – תקלה ומסקנות

בתחילת השבוע קרסה מערכת המענה הקולי .
כפי שחלק מכם גילה, היה בלתי אפשרי להשאיר הודעה .
המערכת נבדקה ונמצא תקינה פרט לבעיה "קטנה" אחת - הדיסק היה מלא עד
אפס מקום !

הבעיה נפתרה על ידי מחיקת הרבה הודעות שהצטברו ועל כך ברצוני לדווח
כאן .
המערכת ישנה למדי אבל תיפקדה לא רע במשך קרוב ל 10 שנים. זה היה
אפשרי כל עוד
המערכת שימשה כמענה קולי בלבד.
עם הזמן החלו המשתמשים להשתמש במערכת כמחסן הודעות. אם מתוך
חוסר זמן, ידע, חשק או איכפתיות. ההודעות הלכו והצטברו.
כ 35 משתמשים החזיקו מעל 50 הודעות בתא הקולי .
חלקם הגיעו למאות ואחד הגדיל לעשות וצבר 8700 (!!) הודעות .
הבדיקה העלתה גם שהרבה הודעות הינן ישנות כלומר מעל מספר חודשים
ושנים.

אז ככה;
המערכת ניתנת בחינם שזה יתרון גדול אך החסרון בו שאין מימון לשידורגים .
אין סיבה בעולם לשמור מעל 50 הודעות במערכת כזאת.
אין סיבה לשמור הודעות משנת תרפ"ו .
אי לכך ובהתאם לכל הנאמר לעיל הכנסתי שיפור קל במערכת: תאים קוליים
יבדקו מדי
פעם וכל הנמצאים מעל למכסה האמורה, ינוקו אוטומטית .
אנא, אל תתנו למערכת להגיע למצב הזה ועל תאלצו אותי, במקרה קיצוני,
לתמחר את
המערכת.

בברכה - דוד

מקס הירס ורעייתו אנג'י (הבן של גויס אב למי ששכח), שולחים
 ברכת חג ושנת 2008 שמחה וטובה לכל בית כפר הנשיא
 WARMEST THOUGHTS AND BEST WISHES
 FOR A WONDERFUL HAPPY NEW YEAR!
 MAX AND ANGIE

הצגות שחייבים לראות

אנה קרנינה

רומן המופת של כל הזמנים בעיבוד חדשני

משתתפים :

יבגניה דודינה*,
 רמי הויברגר
 יובל סגל/קובי ליבנה
 אלכס אנסקי
 דורית לב ארי
 אורי הוכמן
 חיים חובה
 הילה וידור
 רותי לנדאו
 לאה קמחזי
 אליאן ולג'י

***איתי ליפשיץ/יעקב גוסקוב** הוא משלנו. גאוות הסבים; **פנינה ומופתי**, וכמובן
 ההורים: יונתן ונטע

 *באדיבות תיאטרון גשר

- **איתי ליפשיץ** בן 10 גם מדובב את קווינטי מחברת איינשטיין, גיבור
 סידרה טלוויזיונית מדובבת. מצורף בזה דף ראיון אישי עם איתי, בעיתון
 ידיעות אחרונות 6/11/2007.

פְּרִדָּה מִחֵבֶר

הלך מאיתנו משה בן-שאול. משורר וחבר שהשאיר אחריו קרוב לשישה עשורים של כתיבה למבוגרים ולנוער, תרגום וביקורת, ציור, רישום, חריטה, עיצוב תפאורות לתיאטרון, עיתונאות ועריכה – "מעריב לנוער", מוסף הספרות של מעריב, "מאזניים" [ביטאון אגודת הסופרים], ועוד. הוא ישב תקופה ארוכה בפריז ושימש נספח תרבות בשגרירות ישראל. איש אשכולות היה ואמן במלוא מובן המילה – יוצר טוטאלי. בן-שאול המנוח העניק לקורא העברי את מיטב יצירותיהם של ז'אן קוקטו, גיום אפולינר, וארתור רמבו, ילד הפלא של השירה הצרפתית, אותו אהב אהבת-נפש וקרא לו "אחי הצעיר". הוא נמנה עם משמרת המורדים של השירה העברית באמצע שנות החמישים, השתייך לחבורת המשוררים "הילידים", כפי שכונתה אז, ומאז הופעת ספרו הראשון, "מגדל שמש" [1954] התווה נתיב ייחודי לו, ולא חדל לחדש ולהתחדש. ואולי חשוב מכול, בֶּשֶׁ, כפי שקראנו לו, היה לבבי ומאיר פנים, איש רעים להתרועע, לא גורו כוחני, אלא מורה-דרך אמיתי שטיפח במסירות כשרונות צעירים ולימד את כולנו שדו-שיח של אמת בין בני אדם יכול להתנהל רק בגובה העיניים. יהי זכרו ברוך.

אחד-אחד ובאין רואה

[לזכרו של משה בן-שאול – אמן, רע]

אֶחָד-אֶחָד וּבְאִין רוֹאֶה
הֵם הוֹלְכִים, זֶה אַחֵר
זֶה כְּמַצְרִים קִדְמוֹנִים אֶל
יְאוֹר קִנִּי-סוּף נִצְחִיִּים.
שִׁירַת פְּרִשֵׁי שִׁירָה עִבְרִיִּים
אֶל אֲבוֹת-אֲבוֹת-רוּחַ
נֶאֱסָפִים, חוֹבְקִים סְלֵמוֹת
אוֹר בְּנִשְׁמָה אֲחֵרוֹנָה:
יַעֲקֹב. עוֹזֵר. עֲזָרְיָאֵל.
אֵיתָן. יְהוּדָה. יוֹנָה. דָּלְיָה.
יֵאִיר. דָּוִד. בֶּן-שָׁאוּל.

בְּשַׁעַת קְבוּרָתְךָ, מֹשֶׁה
עַת בּוֹר יִרְדָּתְךָ, הַסִּבְתִּי
מִבֶּט הַצֵּדָה לְרִגְעַ
וְאִשָּׁה אֶלְמוּנִית
רְאִיתִי, עַל אֶלְנִיקָה,
שׁוֹכֶנֶת עֶפֶר,
כְּמַעֲט-קֵט, אִישׁ חֲבֵרָה
קִדְיָשָׁא, פּוֹעֵל, טוּרִיָּה
בֵּת מְתִיפַחַת וּשְׁנִיִּים

גְּבָרִים. מְתִי-מַעֲט.
בְּאֵין רוֹאִים.

אָבן פִּקְעָה בְּכַף
חֲזִי וְנִסְתִּי עַל נַפְשִׁי
מִמְסָדֵר אַחִיוֹת וְאַחִי
'מִשׁוּרָה יִשְׁחָרֵר רֵק' –

פִּיטֹן גַּם קִבֶּצֶן הוֹלְכִים,
אֶחָד-אֶחָד וּבְאֵין רוֹאָה.

עודד פלד

כמה טיפים קטנים על תחבורה

שכל אחד מאיתנו יכול לעשות כדי להציל את כדור הארץ שלנו

קונים מכונית היברידית - אם כבר קונים רכב חדש אז כדאי באותו הזמן גם לחשוב על איכות הסביבה שלנו ועל האויר הצח שלנו. כדי שהוא ישאר צח ניתן לקנות מכונית כזו שעובדת בו זמנית גם על דלק וגם על חשמל שהיא מייצרת - להיט בהוליווד.

רוכבים על אופניים - אולי בכלל כדאי לקנות אופניים חדשים במקום רכב - זה תורם לסביבה וגם לכושר ולבריאות העצמית. במיוחד טוב למרחקים קצרים כמו בקיבוץ ולשבילים צרים כמו בקיבוץ. אחד היתרונות שיש לנו חוץ מאויר צח הוא גם בית צמוד שביל ולא צמוד כביש-יותר בטיחותי ויותר נעים, פחות רעש, לדעתי אנחנו ברי-מזל מאד על זכות זו, אז בוא נשמור עליה

נוסעים בתחבורה ציבורית או בנסיעות משותפות וחסכוניות - במקום במכונית הפרטית או במונית, ניתן להשתמש ברכבות או אוטובוסים. ואז לא משעמם ולא לבד וזה גם בד"כ חוסך כסף, ובטוח שגם מפחית את כמות הזיהום והסיכון. לוקחים את המכונית רק כשיש מספר נוסעים. כדאי להביט פעם ולראות כמה מכוניות נוסעות על הכביש כשבתוכן אדם אחד או שניים. וכדאי גם להצטרף ללוח הנסיעות השיתופי והחסכוני של הקיבוץ - רק צריך להתקשר לנעמה ולהגיד לה לאן אתם נוסעים ומיד תצטרפו ל"דבר הגדול הבא".

מכבים את המנוע כשהרכב לא נוסע - כשאתם מחכים למישהו או קופצים רגע להביא משהו, מכבים את המנוע ולא משאירים אותו דולק, זה מזהם לנו את האויר הצח. חוץ מזה שאף פעם אי-אפשר לדעת שזה באמת ייקח רק 2 דקות. נעמה דבולט

ימי הולדת

24.12 נעה סלע (נכדה)
שחר בכר (נכדה קולט)

25.12 שרה דבולט
שלומית ליפשיץ

26.12 תרצה סננס (נכדה-גליק)

28.12 פיליס קולט
מיכה ליפשיץ

29.12 הדר בסו

ימי נישואין

24/12 מיכל ופול גלוק
רינה ויואל כרם

25/12 קטיה וג'ורא שיינגזיכט

26/12 אילנה ומאיר וולר
לימור ונפתלי קוסובר
איילת ויחיאל תושיה

29/12 יסמין ודן בכר

נזכור

מ' שמואל וולפסדורף	21.12.94	בטבת תשנ"ה	יח
גב' ראי קולט	7.1.99	בטבת תשנ"ט	יט
מיכל המאירי	7.12.02	בטבת תשס"ג	כב

Parents Page 19.12.07

All of Kfar Hanassi notes with great sorrow, the passing of our friend
Jack (Norton) Ben-Natan Z"L

And offer condolences to his family

Reva, Hadasa, Mordi and all their respective family members

Eulogy

Dad,

Between the sirens of last years war, you went out to water your beloved garden and fell down between the plants, a stroke victim. Your limbs were paralyzed, but not your mind.

When Tootsie arrived she said: "Let's get him up and into the house" and Dad asked: "What happened"? I told him he probably had a stroke and we'd see when we got him home. He said, and continued to say all the time: "Just leave me in my own garden". That more or less sums up his life from then until today when he passed on – a intelligent, obstinate, humorous, intellectually curious individual, with multiple talents for absorbing life and alcohol, who didn't pay much attention to anyone except his beloved wife.

We've hardly survived our care of him since July 2006 – when all his frustrations about losing his independence were foisted on our heads. He no longer had a say in how he was to live or survive. He raged and cried a lot and bitched about what had become his, and our, life. At first people didn't seem to understand when we

asked to just let him die, at his own pace, home here in his familiar place in the kibbutz, amongst the things he loved. But in the end he got his wish and died in a warm and loving atmosphere in Beit Yonatan.

Dad always said that he was satisfied with his life for the past 80 years and wouldn't change a single wonderful moment of them.

This is how we now say goodbye – with good feelings and a sigh of relief that he no longer has to suffer his disability; good memories and satisfaction that he had time to say goodbye and be reconciled with what had happened.

Dad loved mom and thought she was God's gift to him, despite the fact that he didn't believe in God. He was an agnostic to the bone and claimed there was a universal power and fate. But not a God that sits in heaven as religious movements seem to encourage us to believe.

Dad never seemed to know what to do with Mordi and me when we were younger. We were from a different place and he had no idea who had raised us before we came here and what we may have learnt from them or inherited from our parents. Despite his good intentions he never made us out.

But when we made him a grandfather, he was a wonderful grandfather: attentive, supportive and loving. For us that makes up for everything else.

We thank everyone who helped care for dad and supported us in our struggles and decisions, to everyone who loved us during this time despite the fact that it was hard, especially with me. We'll ask forgiveness from Dad if we misunderstood him.

Thank you to everyone who has come here today to honor him.

As Dad would say:

"I'm dead; it doesn't matter; forget it!"

But Mom and I are really grateful that you came anyway.

Hadasa

Crumbs of an ending year

This week we laid **Jack Norton (Z"l)** to rest. Maybe we should think about putting together, for our 60th year celebrations, a memory lane corner for all those who have passed away. Anyone willing to take it on?

Well, 2007 is almost over and even here we're getting ready to put the year to rest. The various branches are getting ready for stock taking and next **Friday** night (**28.12**) we'll have our traditional **New Years Eve Party** (a bit early...but better than showing up drunk in the middle of the week).

The High schooler's are also getting ready for their New Years Eve party and all those questions about how much alcohol will be allowed and to whom. But, we managed to get through it in past years and we'll get through it now.

So far we have **132.9 m"m** of **rain** but the weather reports say we're in for some more rain this week....so far it's lookin' good!

Last week opened the official year for the new **Bar Mitzva** class, Tomer, who includes the following kids: **Meital Gluck, Doron Merom, Nitai Koren, Shahak Molina, Shirit Shteiner** and **Tal Eliav**. The started with the traditional Quest game and had to find out where the first public toilets were in KH. **Tzila A.** remembered, but needed to ask **Alec**, who in his laconic way, told the kids all about it. **Maayan P.** gave up stories involving growing up and sleeping in the **Childrens Houses**, and the kids met **Yitzhak Eder** and learnt about what an **archive** is and what you can find there.

Now that Hanuka is over, the **grade school kids houses** have been **closed for renovation** and **reorganization**.

Much to Shabi's satisfaction, the **floor tiles** in **Beit Blond** guest house are finally being changed. He deserves our thanks for upgrading a service that we all use during the year.

Arrivals:

Noam Shein came for a short visit with Irene and the rest of the family.

Avner Merom also showed up (unannounced) from Africa and Doron found him walking around her room. A wonderful surprise start to the Bar Mitzva year. Of course he misses the family, but still, he couldn't keep away from the garage.

And that's all the news for this week.

Avi Rozenkrantz and family

About Crumbs....

Friends,

- 1) Everyweek the people who write Crumbs do their best to get all the information on page and not forget anyone and anything. Sometimes we do forget and then some bad feeling floats around. We apologize in advance if this happens and please, don't take offence, as it is totally unintentional.
- 2) Please feel free to contact any of us and pass on any information you may have that you feel will be of interest to others.

Writing Crumbs is one way of dealing with rumors in an entirely acceptable way...and anyone interested in joining us in writing them will be welcomed.

Thanks

Ari Steiner

Mazel Tov – It's a girl!

To Efrat Ellman (and Rick),

grandparents Shaula Ellman, Miriam & David Ellman

and all the members of their extended family!

Environmental News:

Here are 4 simple tips for saving the environment:

- 1) If you're buying a car: buy a hybrid.
- 2) Use a bike more often.
- 3) Use public transport as much as you can (or fill up your car with fellow travellers).
- 4) Always shut off the motor if the car is just 'standing'.

If we follow these tips we will make a difference and the air will become cleaner.

Naama

The Price of Gas (Benzine) is Rising....

Starting 01.01.08 the price per Km. will be:

NIS 1.25 for members

NIS 1.65 for work branches.

Sorry folks! But just remember that this is a reflection of what's happening in the 'real world'.

Thanks,

The Answering Service

At the beginning of the week our automatic Answering Service completely broke down.

As some of you found: it was impossible to leave messages.

The system was checked and we found a very small problem: the disc was completely full!

Quite simply by erasing a lot of the messages the problem was solved. While it's true that the system is old (about 10 years) it serves us. This was possible as long as we used the answering service as is and not as a form of message diary (with an average of 35 - 50 messages saved for each line), but one even managed to get to 8700!

This service is free and we should not abuse it! There is no reason to save so many messages, so please, check daily and erase what you no longer need. It is not a diary: erase your saved messages as well!

Thanks

David Ellman